

wiquipèdia/wikidones

CLOTILDE CERDÀ I BOSCH

1861-1926

arpista, compositora, feminista, antiesclavista.

Tot i que ja hiés a la wiquipèdiahi ha errades:

La data de neixementestà equivocada.

L'escola que va crear a Barcelona, Academia de Ciencias, Artes y Oficios de la Mujer, també està mal citada.

Però, el mésimportant a destacar és que l'articleés una ruta delsviatges que va fer peròpoc, molt poc, es parla del seucompromís social i especialmentamb les dones.

Les darreresreferènciesbibliogràfiques no aparèixen.

Finalment, pel que fa a les fontsdocumentalsmésimportant -la Biblioteca de Catalunya i la Biblioteca Víctor Balaguer, no es citen.

Bibliografia

Isabel Segura Soriano. ElsViatges de Clotilde Cerdà i Bosch. València, Tres i Quatre, 2013.

Fons documental

Àlbum Esmeralda Cervantes, Biblioteca de Catalunya.

Biblioteca Víctor Balaguer, Vilanova i la Geltrú.

INSTITUT de CULTURA I BIBLIOTECA POPULAR DE LA DONA

No hi ha una entrada directa a Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona.

Quanho intentes, et remet, directament a l'EspaiBonnemaison.

Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona, espai creat i gestionat per dones a Barcelona, a principis del segle XX.

El 1909 es creà la Biblioteca Popular de la Dona. L'èxit de la iniciativa va ser tal que un any després es crea l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona, creat per a facilitar l'accés a la formació de les dones i pensat com a espai cultural.

Bibliografia:

-Isabel Segura i Soriano. Memòria d'un espai. Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona (1909-2003) Barcelona, Abadia de Montserrat, 2007.

-Centre de Cultura de dones Francesca Bonnemaison. Barcelona, Associació Promotora del Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison,

-dolors Marin Silvestre. Francesca Bonnemaison. Educadora de ciutadanes. Barcelona, Diputació de Barcelona, 2004.

El fons:

l'arxiu de la Biblioteca Francesca Bonnemaison.

Arxiu Històric Ciutat de Barcelona

Fons Verdaguer i Callís, Arxiu Nacional de Catalunya

MARGARET MICHAELIS

Fotògrafa formada a Viena i Berlin, que fugí de la persecució nazi i s'establí a Barcelona, on va muntar un estudi al carrer de la República Argentina. Va ser una de les introductores de la nova fotografia a Barcelona. Col·laborà directament amb els arquitectes més innovadors de l'etapa republicana i gran part de les fotografies de la revista AC són de Margaret Michaelis, malgrat que no apareix el seu nom a peu de foto. després de la guerra civil abandonà el país.

Fons documentals:

Col·legi d'Arquitectes de Catalunya,

Arxiu Fotogràfic de Barcelona

i la seva fundació a Austràlia: <http://nga.gov.au/Michaelis/>

COMPANYA

La revista Companya, publicada a Barcelona, per la Societat General de Publicacions, va tenir una curta però intensa vida. El primer número va sortir publicat el 1937 i es perllongà fins el 1938.

La revista de marcat caràcter polític i cultural, recordem que el primer número es publica durant la guerra civil, comptà, entre les seves col·laboradores Autora Bertrana, Mercè Rodoreda, Anna Murià i un llarguíssim etcètera; i amb un gran protagonisme gràfic –fotografies i il·lustracions- va fer una aferrissada defensa de les dones i del govern republicà legalment constituït.

Fons:

Biblioteca de Catalunya

Arxiu Històric Ciutat de Barcelona

REFORMA EUGÈNICA DE L'AVORTAMENT

El 1937, el Parlament de Catalunya aprovà el Decret de Reforma Eugènica de l'Avortament que suposà el dret de les dones a un avortament lliure i gratuït. Les consideracions prèvies del decret reconeixien el dret de les dones a una maternitat lliure i desitjada i elles requeria única i exclusivament la decisió final.

Federica Montseny, el 1937, en ser ministra de sanitat, va aplicar el decret aprovat al Parlament a tot l'Estat, ja que va preveure que un decret com el català no sortiria aprovat al parlament de l'Estat.

Fons: Arxiu Nacional de Catalunya, fons Segona República.

VINDICACIÓN FEMINISTA

(1976-1979)

La revista Vindicación feminista va ser una fita en les publicacions de dones de l'Estat espanyol. Publicada a Barcelona pel Partit Feminista, la revista que comptà amb la col·laboració de fotògrafes, periodistes i analistes, abordà els temes de debat candents a

la societat del moment, especialment, tots aquells temes que feien referència a les condicions de vida de les dones.

Vindicació feminista, posà a debat temes de vital importància social, com ara fer visible el valor del treball domèstic i els subjectes que el realitzaven, les dones, desvetllant les trampes dels discursos econòmics, polítics i socials que l'ignoraven, que l'invisibilitzaven. Vindicació Feminista ha estat reeditada parcialment en un únic volum.

Fons:

Partido Feminista.

GRETEL AMMANN MARTÍNEZ

Donostia 1947-Barcelona 2000

Filòsofa, feminista, Gretel Ammann va estudiar filosofia a la Universitat de Barcelona, 1966-1970, i es vinculà als moviments antifranquista. Treballà a l'escola Tramuntana del barri del Carmel i s'implicà a totes les reivindicacions veïnals del barri i de l'escola. Activista del moviment Feminista va tenir una presència contundent en el moviment lesbiana. Participà en congressos, escriví ponències a congressos i jornades i el 1980 obrí la primera Casa de la dona a Barcelona. El 1982, va crear, conjuntament amb Lola Majoral, el Centre d'Estudis de la Dona "El Centro", espai d'estudis, recerca i trobada de dones on hi instal·len i ella hi participa iniciatives de dones com El Grup Gram, teatre de dones, la Red de Amazonas, La Nostra Illa, Grup de Lesbianes Feministes, Laberint..

Impulsà i participa en l'organització de diversos actes reivindicatius: Primera Escola d'estiu de Dones, 1986; Primera Setmana de Lesbianes de Barcelona, 1987; Setmana Europea de la Dona, ..

Fons:

Fons Gretel Ammann Martínez arxiu Ca la Dona

FIRA DEL LLIBRE FEMINISTA

El juny de 1990, es celebrà a Barcelona la IV Fira Internacional del Llibre Feminista. La primera TheFeministBook Fair, es va fer a Londres, el 1984. El 1988, es celebrà la II Fira a Montreal, Canadà i de laSal, edicions de les dones, van buscar el suport dels grups de dones i de diverses institucions públiques, Ajuntament de Barcelona i Generalitat de Catalunya, per tal de presentar la candidatura de Barcelona per a la realització de la IV FeministBook Fair.

A la Fira de Barcelona, hi va haver representacions editorials feministes d'arreu del món – hi van haver més de 200 stands, i també van assistir més de 150 escriptores, entre d'altres Angela Carter, Abud Nawal El-Sadawi, Grace Palley, Fatima Mernissi, i gairebé la totalitat d'escriptores catalanes.

La fira va tenir un ampli ressó a nivell internacional. Una festa al Laberint d'Horta, va ser el punt de cloenda a la fira.

Bibliografia.

Debats. IV Fira Internacional del Llibre Feminista. Barcelona, 19-23 de juny de 1990.

Barcelona, Ajuntament de Barcelona.

FeministBook Fair Group. *259: an introduction to a World of womens' books.* London, FeministBook Fair Group, 1984.

<http://www.vwllfa.org.au/bios-pdf/arch133-IFBF.pdf>

Fons:

ArxiuCa la Dona

ArxiuHistòricCiutat de Barcelona.

VOCALIES DE DONES

Les vocalies de dones van aparèixer a les darreries del franquisme, formades per dones vinculades als moviments veïnals, però que van voler fer explícita la seva pertinença al sexe femení i millorar les condicions de vida de les dones als barris, fertes de veure com les seves reivindicacions no eren recollides per les associacions de veïns.

La vinculació de les vocalies de dones amb el moviment feminista va ser estreta, malgrat que hi ha hagut una cert tendència historiogràfica i política per a presentar de manera separada, d'una banda, les vocalies i de l'altra, el moviment feminista.

Va ser des de les vocalies de dones que s'impulsaren campanyes i moviments pels drets al propi cos, contra la violència exercida contra les dones, pels serveis de proximitat i per un model de ciutat de distàncies curtes que s'oposava al model zonificat de ciutat que es practicava en aquells anys.

Bibliografia

Clara Parramon. *Veïnes, ciutadanes*. Barcelona, Institut Català de les Dones, 2013
http://www20.gencat.cat/docs/icdones/serveis/docs/exposicio_veines_ciutadanes.pdf

Clara Parramon dins *Dones en moviment (s): segles XVIII-XXI*. Barcelona, Edicions Universitat de Barcelona, 2008.

<http://books.google.es/books?>

[id=cIi88QjO6ZEC&pg=PA115&dq=segura+isabel&hl=es&sa=X&ei=x2DCU-2xNemL0AW8oIDgBw&ved=0CFoQ6AEwCQ#v=onepage&q=segura%20isabel&f=false](http://books.google.es/books?id=cIi88QjO6ZEC&pg=PA115&dq=segura+isabel&hl=es&sa=X&ei=x2DCU-2xNemL0AW8oIDgBw&ved=0CFoQ6AEwCQ#v=onepage&q=segura%20isabel&f=false)

Fons documentals:

Arxiu Ca la dona,

Arxiu Roquetes

arxius dels districtes.

Arxiu Històric Ciutat de Barcelona.

Proposta de redacció: Carme-Clara Parramon

LEONOR JOHER BESALÚ

Oriols, Alt Empordà 1936-Girona 1998.

Va treballar al servei domèstic al llarg de la seva vida i va ser mare de dos fills i una filla. El barri de Santa Eugènia, va tenir una participació destacada per millorar les condicions de vida. L'agressivitat de les intervencions urbanístiques va fer que tingués un

paper destacat en l'Associació de Veïns i veïnes, constituïda el 1979, i va formar part de la Junta del Grup d'Urbanisme i del Grup de Cultura.

Bibliografia:

Carme Clara Parramon. Veïnes, ciutadanes. Barcelona, institut Català de les Dones, 2007.

http://www20.gencat.cat/docs/icdones/serveis/docs/exposicio_veines_ciutadanes.pdf

Fons:

-Arxiu Municipal de Girona

Suggeriment redactora: Carme Clara Parramon.

**CENTRE DE CULTURA DE DONES FRANCESCA BONNEMAISON
WIKIPÈDIA**

Fons:

Arxiu Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison, la Bonne

CA LA DONA

La història de Ca la Dona, va començar amb una ocupació, l'ocupació d'un local municipal del carrer Font Honrada, al barri del Poble Sec, de Barcelona, el 1987. Un any després, s'aconseguia un local propi. Espai de trobada i de relació de grups de dones, Ca la Dona, ha estat i és un dels espais femenistes de referència a la ciutat de Barcelona.

Fons documentals:

Arxiu Ca la Dona.